

SIBEROKAJ.

Drama 4th aktuso, 5th atidengose.

Paraszi Wladyslowas Sorewiczius,
professoris ir organista Mahanojus parapijos.

Tolesnis traukis.

Scena VII.

Tie patis Waitiene eirs zaltiszius.
Waitiene: - greitai inbegā, sustoja widuri
scenos, waitas traukes adbuļas uz stālo.

O teip tai gereuse, nereik nieko, poras wai-
tas, arakeli sāv trauke, o apie reikāla ne nemis-
lia, plākau tu jūdoszētu (puoda su kumszems
prije waito) (daugeus to ne bus.)

Gurgulins pasikle ir bučiuojo waitienei ranka.

G. - Nereikti poni Waitienei, duokit rankele
pabucioziosi.

Waitas meilei.

W. - Szirdute tu mano Weronikele, mes
tieku daug waldzios reikālu turejom eizion atlik-
tie.

Waitiene in Gurgulini.

W. - Ant juvu tai jokis zmogus negaletu
pikt, toki meilus esate.

Waitas ant szales.

W. - Kas tai? tai ira welnes ale ne boba.

Waitiene in pati.

W. - Apgirdi tu supuvies stuobri, stužba saw
slubze, ale ir sawo naminius reikāku turime ziu-
ret, ar tu užmirsai kad rito turesim west Motie-
juka pas merga'.

W. - Kā?

Waitiene pertrauki sznekta,

W. - O jaun drapanas Jankelis užmirsot
atvezt.

J. - Uj nesirupinkit, Jankelis ne užmirs po-
no waito.

Saltiszius sznekadamas krankszeze.

S. - Žinoma, ba pas tokius žmones kaip po-
nas Anupres su tokiom drapanom Motiejukas ne
gali eit, jin reik spręgt dailei - poniszki.

W. - Teip, teip.

W. - Žinoma kad tei.

G. - Ir wadint jin ne Motiejuku, tiktai po-
nu Motiejuk.

J. - Uj kad as teip sveiks butau koki jie
dalikata razuma turi.

W. - Tai dabar parodikit tais drapanas.

J. - Zaras, tuojuas atnesu (iszeina uz
wałdansu drapanom ir kamaszais.)

Scena VIII.

Tie patis Motiejukas.

Motiejukas: - Iszeina gūlumoi, izroda kwi-
luotas, plākau ilgi, sermega ilgi, keilnes batos,
batai trumpai aulais, szaudine skrivelē.

M. - Mama asz noriu walgit.

W. - Ar-gi asz taw ne palikau po peczium
bulwui su maslonokoms.

M. - Palikot, ale kad wiaztos bulwes suwal-
ge, o kate maslonkas iszgere.

Waitiene paduodama drapanas.

Motiejukas szuredamas.

M. - O cze kas do skarmala, tik asz ne
walgiu.

W. - Ech tu kwalli, tas nera walgomas
daigtas, tai drābuzei, turi apsirengt, ba rito wesim
taw pae merga.

M. - Tai-gi pas merga su sausou snukiu, ge-
ren butumet swara deszru nupirkē, ba asz est
noriu kaip azu.

G. - Praszaa set pon Motiejus tuojuas
bus walgit. [Eina už baro ir atnesa bulkas.]

W. - Matai tu senas zioplji, jau Motiejuka ir
pats ponas sekretorius ponu wadina, pamatasi
kaip mes jin ponu padarismi, tada ir asz skribe-
le užsidieus uodega krajipis.

Motiejukas walgidama bulkas.

M. - Ach tai gardue piragelis, Diewe duok
toms wiztos ir katems sweikata kad bulwes su
maslonokoms suwalge, [wałgo gardzei.]

Saltiszius: - Issi toli mati kad Motiejukas
ant ponu sutwertas ba labai mili batu duona.

Gurgulins in waitiene.

G. - Tai ir tikrai poniszks waikas mu-
kiszko drapanose, kałecz reik jin parengt.

Waitiene eins prie sunaus.

W. - tu mano suneli, [glostidama] Motiej-
eli priwalgik, kiek nori, ir eik apsirengk, kad asz
ka greiczausse pamaicte tawo poniszki apsiren-
gusi.

M. - O! dabar tai wiras, duokit szia drapa-
nas apsirengsi. (Ima drapanas ir iszeina.)

G. - Eisiu padet jiam apsirengt.

(Iszeina paskui jin ir Jenkelis.)

Scena IX

Waitas, waitiene eirs zaltiszius.

Waitas iszeina su tabakierka.

W. - Paszniakemis kume, ale man rodos
kad mokinjau duktu ne nore už jio eit.

W. - Del ko? kuom jie geresni už mane,
(insireme i sōzon) o ka, esmu saw gaspadine
ciela burna, poni waitiene, ar tai da ne gana,
kaip asz noriu, teip tur but.

S. - Žinoma, o priek tam da ir asz pritarsi
zodi, tai bus wiskas gerasi.

W. - Teip teip kume, darikit kaip iszmanot,
o ant manes ne žiurekit, ba tai ira wiras arsziau
bos, kaip asz atsimeni, kada jis pas mane
pradejo wiskstot tai tik Diewe o Diewe sarmata
pasakot. Ale ka jis kume tai asz zinua kad pa-
darjsite gerai, ba jis ir dware sluzinot.

Waitas usirustines.

W. - Tik tu Waronikute turek nors kiek
proto galwoje, ba zinai gerai kad asz esmu ne
prastas ponas waitas.

W. - Kas isz to honoro, kad niekam ne ti-
kes.

W. - Pasakik kume, del ko asz niekam ne
tikes.

S. - Asz to ne zinai, kuma tur gereuse zinot
apie tai.

W. - Pats matai kad esai netafizitas werszis
ir prie bobu nieko netikes.

Scena X.

Tie patis Gurgulius, Motiejukas
ir Jankelis.

Gurgulius: - iszeina, Stasiuka weda po ranka,
paskui juos Jankelis.

G. - Panazi pone Motiejau.

Motiejukas: - kelnes ilgos languotos, brus-
lotas baltas su dideli gorsu, kotas trumpas ir
ankszta, iszeina szlubuodams.

M. - Oj ratawokis, nedalaikis.

Waitas a.s.

W. - Hm! iszrodo kaip kokis komedi-
jantas.

G. - O ka poni waitiene, ar nedalaus wai-
kinas?

J. - Ui iszrodo kaip Jankelo sunus.

M. - Oj joi nedalaikis!

Waitiene szaltiszius.

W. - O kaip jumis kumuti nurodo?

S. - Wisai poniszks waikas,

G. - Tai ir nauje Petersburgo kamanda.

J. - Uj, su situm drabuzu pats grafas neso-
jo.

W. - Kad wisi teip sakto tai ner ko laukt,
rito tuojaus wedam pas mokintojaus duktere.

M. - Ka? kur?

S. - Pas profesoreus duktere.

G. - Teip teip, pone Motiejau.

M. - Asz ne esmu jokis ponas ir tos margos
ne noriu.

W. - Tai katra-gi nori!

M. - Asz gerezem insiu Mare Bartkuviene ije
toki turi raudona snuki, ir kojes szitokes storas
net miefa ciupinet.

W. - O tu snargluoczeu, asz taw tuojaus in-
dieu Bartkuviene.

G. - Ale szwiesus Motiejau ije toke biedna
naszle.

M. - Asz ir neasim ponas, ir tokiu ponisz
ku to noriu, Bartkuviene, tai asz gerezem milu,
bi je toke raudona an snuki, toke minkszta, o
kaip szoka, tai net bludai barszka.

W. - Ar da ne uždarisi snuki, tu warwa-
nosi.

G. - Da stragiau su juom ponu waitiene.

W. - Aiz se tuojaus namon, nuprasiu snu-
ki iszkuotu gaiva, kad ant rito butum fain,
drāku už rankos. l Ak greicza. Jus kume ir
eik sikiu, tai da pasirodawosim.

Motiejukas czubdamas labai.

M. - Wajei, koje koje. O tu mano Bartku-
viene mijelause, kad tu manu dabar matitum.
(Jankelis po deszini iszeina.)

Scena XI.

Ant sceno n darosi t am se u

Gurgulius pats wienas trindamas rankas.

G. - Tai nusidawi prigaut boba, inkalbejau
kad sunu ženit užbajore ir paklause, brawo
bravissimo. Ant to džiaugamo reik iszusztin
stikeli [gere]. Tai teip broļau, tu mane ingire
iszwedel, dabar asz taw. Caras tai dowanojo,
ale asz ne, musz galwa in siena, kaip asz saw
museu. Pilk in gerkle kaip asz saw pilu, kēd
abudu ligus butume paragaukie ir tu kaip tai
gardu. Sugrīzsi pas sawo milema, ale ije jau
bus rankose kitu, rankos cham. O jei teip ne
stotus, beg broļau ant kraszo arietu, ne pasi-
lepsu no manes, tu pasenes weline, muszkit ar kar-
kit mane turu ant sawo pastatit.

Scena XII.

Gurgulius is Jokubas.

Jokubas: - Ineina gūlumoi, prastai apsirenges
su barzda ir lazdele.

Jokubas ne matidas Gurguliu.

J. - Nors siki atejau in wieta.

G. - Po perkunu? Jokubas sugrīzo, wiskas
ant szuns uodegos nuedoe.

Jokubas muszdamas laska ir padlaga.

J. - Ei! ar nieko nera cion?

Gurgulius a.s.

G. - Jokubai ta tu, o kur brolis?

Jokubas nusidwytas.

J. - O tu izz kce?

G. - Sakik greitai kur brolis?

Jokubas smutnei.

J. - Giūlumoi Rosijos poneli, serga nebagė-

lis.

Gurgulius a.s.

G. - O tegul saw stimpas. (In Jokuba) serga
sakai?

J. - Serga, ale mazu isitasis, tai sugrīz na-
mon, ba asz cion turu gromata nog jio del po-
no Anufro.

G. - Gromata? Del Anufro? Kaip Diewa

wili ne minawak jam apie mano mielausis bro-

li.

J. - Delko! Jis teip jiuos mili, kad giwent

be jiu ne gal, ir dabar isz to rupescio turis sirgt.

G. - Newerta i jis meiles, prijadejo lauk-

jio o dabar už kito eina. Oj broļau tu manu

bros, ar tu mislinai kada tokio paniekino

sulaukt.

J. - Ar tai gal but teisibe!

G. - Kap mane giwa matai teisibe, ir pra-
sau ne minawet daugen apie mano brangueuse
broli, ir atduokit man ta gromata, tegul ne sijuk
ke, iš jio meiles.

J. - O jagu jie klaus apie jin?

G. - Pasakisi kad giūlumoi Siberijos numi-

ri.

Jokubas duoda gromata.

J. - padarisiu teip, kaip norite, ba zinai,
kad brolis apie broli daugen rupinasi. Ach,
kaip asz nuwarses esmu, (sed ant suolo.)

Gurgulius pita sznapas.

·KNINGOS·

* Spaudintos ♦ locno ♦ drukarne ♦
D. T. Boczauskas

Mahanoy City, Pa.

*Traukstantis Naktu ir wiena, arba
bezkas historijos... \$4.50*

Keturius historijos apie Badery ir Patoga Dohara, All-Babi ir 40 razininku, Steubinga Lampa, Septem mokintos wirus... \$1.00

ABECEŁA, arba prada skajimo del lietuvių waiku c ir del suaugusiu..... 25c.

“LINKSMI WAKARAI” dvi dalis stora knyga kury taplyna sawi je wysokas pujkes historijes, dajnas, pasakos ir t.t. 1.00

Historyje apie giwentyn wargdine..... 85c.

Neuzmokamas žiedas, historyje su-
wys panasi in Aldyna..... 45c.

Graudus werkmai, arba apmali-
mas apie mukas. **Wiespaties Jezuso**
Pono..... 15c.

Kaip ingit pyningus ir turta 15c

Septintios kelones Synboda, Historijos
lība graži apie Nuredyna patoga

Persite, Historyje puksnes ir grāzes

sue apie Ganem, sunu Abu—Ebe

newalniska mejles. Apie kuningak-
szi Zejn. Alasnamas iš spie karalu
kojuszus..... 50c.

Moralizika Kabata, ka iszrode at-
te žmogus..... 25c.

Marius in Aurelianas, aprasimas
līz pirmutinu amžiu Krikspozioniz-
ku..... 25c.

Newaloje pas Maurus..... 50c.

Tris puikios istorijos apie

Irlana, arb nekalte suspausta,
2 žmonigas kur norėj turėt daug
pinigų.....

3 Kas padare geriau..... 25c.

Išguldimas sapnu..... 15c.

Pasakorius

— o —
Izs kningu Fr. T. Poznanie.

TOMAS XI.

— o —

Wilkas ir wituris.

Szalin traukis, su sawo
cipleis, jagu no nori idant jie
prawuwtu — szauki kurmis
knisdamas linkos ant witurio,
kuris gal pora pedu tolio no
lizdelio penejo sawo waikelus
lizdeli.

O Diewe! prietelau....
ar-gi jau kanec widurius lisiuos
tur ejtie tavo keles? ne ga
li kiek in szale pakreipt? Juk
teip galetum teip padarit ir ne
padarit man teip dideles
skriaudas. Frietelau, pasigai
leb man waikelui!

Teip melpi balsaus kurmi
drededomas iš baimes witu-
ris.
Asz niekad no paskirto
kelio nesikreipsiu. Tiesog po
tavo lizdu knjesiu, mai cip-
mas tawo waiku ne apeina.
Teip tauri but ir gana! Wie-
nek idant pažintum mano gia-
ra szirdi, duod tave tris die-
nas laiko del perkaustumo in
kita vieta tavo waiku; ne pa-
mink! jago ant to laiko ne
atims, o kad ir puse minutos
pawelis, wiska su griausiu;
žinai in pažinti mania.

Ir atsukias tai pacia skilia
grizo adgal. Inbaugintas
wituris pasikeli konia in debu-
s, giedodamas swo giesme-
lei, tai welei surgiūinejo in wel-
pasikelmejo khaidziomas po
faukus, po piewas, konia per
cieja diena, o kada saule pra-
deo leistis, nuleki ju žale git-
re su graudu cipimu.

A, a!, o-gi kas tawe
atneszi in gitre? — paklausi
wilkas susirupinusio witurio,
kuris sededamas, su priwer-
toma skimis žiurejo in ledžen-
tese saule, o žinoma lauki nak-
ties, kad greičiau galetu nu-
siudot ant medžiokles del isz-
alkusio pilvo. — Ar ir tu, kai
po spranuoto sztamuo, nori pa-
brast po medžius szokinet? O,
dabartas žaukoose, kur turi in-
wales maisto. Czion gitroja
ne siki reike išgauti dantimis
barskint, kol gauni kada wisko
wilkas už žango seile rije.
Laikikit, ba jau no triju die-
niu tikta weju mintu. O tegul
perkunas trenke in toku giwe-
niu! kas diena niekjav. Ja-
gu pauksteli tu atlekei in
cionejuski maisto, mano wer-
ksi, tai ne inikači išsirengi.

Kur man mislit apie wal-
gi, senas prietelau! Iz malo-
nes Diewu turin majsto inwa-
les, jog ne tikta del sawias,
nes ir dwidesžimt tokiu, kaip
tu, galetau izsmauti. Mat tu-
ri dideli rupesti ir szirdies
skausma, o to niskas ma nepa-
lengwia. — Tai pasakias wi-
ris, pradejo graudie werkt.
Wilkas mazai paisi to werks-
mo, mislino tikta kur če gaut
mesutes. Bet po wałandelei
pradejo ramint sawo maža prie-
telai.

Ej! ka ten werkt, jagu-
tave bajas nespira, tai wis-
kas niekas. Pasakio man-
kas tu kenle o atsiras roda,
juk žinai po szimts knipeliu-
kas ir su meszka reiketu susi-
riam, — tai da tiek pajegu ju-
ciu sawiue. Na, na, jau baig,
baig ta cipima, o sakikie, ba-
esmu ikiui.

Ne išgai ūankadas apsaki
wilkui sawo nečiaime.

Tai ir wiskas? asz misli-
bau, iog jau tawia rito au-
jeszmo keps, o cze wajkine tik
ta eina apie bapaudim kur-
mio, to wablo, ha, ha, ha! —
Na, tiek to, ižgelbusiu tave iž-
tos nežiam, ne tris daigtus
lieje ant kelo. Perekas be-
nukatas, o kelo, nori Motiejus
pagriebt, tai paukstas
welei ant jaeucio rago. Kada
teip paukstas genijo, ja wili-
kas ižsokias iš usztworio ge-
rai alaus prigeri, ir kada ja-
rengesi begt tolin, paregeo jin
berňukas ir paszauki ciela ger-
kle!

Ach, prietelau, pasirupi-
tuo sawo norus užganadit.

Tai er gaber, dabar man
paročidik, kur tas tawo lizdas,
o paskui faktis saw swiekius
kol ne ateis laikas paskirtas
per kurmi. Paskui ka grei-
ziazuse gržkies pas tawo cip-
lius, be jau ka apgt, tai jau
rai wikime wika! užmuski
me wika!

tai jau ne apsiu. Ant sua-
gios doblienos buwo mažeje
duobeleje, rodos arklio pedoje
padaritas lizdelis, o jame buwo
penketas, ne senei iszperetu ci-
pliu. Per dwi dienas kensda-
mi bėdi iszsties kaklelus dai
resi parlekentes motinos. Sza-
wiliukas, tada wituris tar-
tiau.

Tai wjeli prirenciau
mesci ir atsigeriau kaip bossas,
nes daoretur turet koki diau-
gsma ir juoka.

Taresi, prietelau, nes tu
rekiae kantriau iš ritaja.

Wilkas nuwangis ir aptin-
gas gardžei užmigo, ba ja ir
wakaras buwo. Kaip tikta
pradejo dientis, pabudo abu-
di ir nusidauje in kelionia. Ne
trukus pribuwo pas wiena u-
kininkia — wiesiedi, prisartinio
pačiuoniu, kureme senas

Tamosius su sawo sunum Ju-
nuku kuli kwiecius.

Dabar, prietelau, — tar-
witu, — stokis uszpakalje
kluono ir žiurek in widu per
plizi, o tures diaugsmo in-
wales.

Wituris iž diaugsmo ne ga-
lejo prisidekawot sawo ižgel-
butojui.

Na, tai eisiwa, ka noresi,
tai gausi, — asz wisko pasi-
rupsiu.

Asz daugiau nieko ne no-
ri, tikta ka jau saukiau, —
wilkas ir ejo smagel paskui le-
kenti wituri apie keturis mas-
tus no žemes.

Priejo kaima, kureme atsi-
prowinejo weseile o wituris ta-
ri in wika:

Dabartas brotau turime
saugei elgtis, idant mus ne pa-
matitu. Tenais anam didelam
name weseile ir jau waigo pie-
tus; tu prisielik prie žango, o
teminkie, kaip bus tuszczce grin-
ce — tikta del meiles Diewo
sugokis idant tawes ne pa-
matit!

Grincjeje dideleje stoweo-
stałai, ant kurio daugib wisko
wilkas susirupinusio witurio,
kuris sededamas, su priwer-
toma skimis žiurejo in ledžen-
tese saule, o žinoma lauki nak-
ties, kad greičiau galetu nu-
siudot ant medžiokles del isz-
alkusio pilvo. — Ar ir tu, kai
po spranuoto sztamuo, nori pa-
brast po medžius szokinet? O,
dabartas žaukoose, kur turi in-
wales maisto. Czion gitroja
ne siki reike išgauti dantimis
barskint, kol gauni kada wisko
wilkas už žango seile rije.
Laikikit, ba jau no triju die-
niu tikta weju mintu. O tegul
perkunas trenke in toku giwe-
niu! kas diena niekjav. Ja-
gu pauksteli tu atlekei in
cionejuski maisto, mano wer-
ksi, tai ne inikači išsirengi.

Ana we, ana we pau-
kstukas! pagriebkit! gaudi-
kit! Pastoko wisi, waiko, o
wilkas už žango seile rije.

Laikikit, ba jau no triju die-
niu tikta weju mintu. O tegul
perkunas trenke in toku giwe-
niu! kas diena niekjav. Ja-
gu pauksteli tu atlekei in
cionejuski maisto, mano wer-
ksi, tai ne inikači išsirengi.

Witulės leidosi per aug-
zintini laukus ir wisi wese-
liniakai, kai wisko susi-
rengi. Tada wituris išzskiuone
ne negaledamas susiūkait, pra-
dejo juoktis: ha, ha, ha! Nes
ant žemes pagriuwo ir prade-
jo walotis augsttin nagus atki-
sias. Butu kazinai kaip išgai-
ne apsimalszinias, kad wituris
ne butu uszceirpias:

Begkime, brotau, ba-
cion smerts taw gal patik!

Wos keles warsns nubego

no triobu, kad szitai gal uz-
puses adinos ižgirdo riksma,

ir peregojė per tangu in grinc-
e iž lapai mesa est ir piragus.

Akimierkojek prikimso pila-
ir da pasiemias kiapti žasi in
dantis, smuko per žango ir cu-
in laukus!

Witulelis leidosi per aug-
zintini laukus ir wisi wese-
liniakai, kai wisko susi-
rengi. Tada wituris išzskiuone
ne negaledamas susiūkait, pra-
dejo juoktis: ha, ha, ha! Nes
ant žemes pagriuwo ir prade-
jo walotis augsttin nagus atki-
sias. Butu kazinai kaip išgai-
ne apsimalszinias, kad wituris
ne butu uszceirpias:

Nes išgai ūankadas apsaki
wilkui sawo nečiaime.

Na, tai er gaber, dabar man
paročidik, kur tas tawo lizdas,
o kelo, nori Motiejus

Tame wažuojas berňukas su
azūn weseleinu. Ant we-
zimmo gulejo djjeli baczka pri-
kildinti at dantimis, ant ijos sedejo
skabrus wirkus, kuris wieno-
je rankoja lauki wadeles, o ki-
botaga; szale jio gulejo kir-
vis, kad laikais uszskut szpan-
tua, jaqti no reuret išzplut.

Jautis, kai wisko susi-
rengi. Tada wituris išzskiuone
ne negaledamas susiūkait, pra-
dejo juoktis: ha, ha, ha! Nes
ant žemes pagriuwo ir prade-
jo walotis augsttin nagus atki-
sias. Butu kazinai kaip išgai-
ne apsimalszinias, kad wituris
ne butu uszceirpias:

Wituris wituris, — tada
wituris wituris, — tada wituris
wituris, — tada wituris wituris,

Wituris wituris, — tada wituris
wituris, — tada wituris wituris,

Wituris wituris, — tada wituris
wituris, — tada wituris wituris,

Wituris wituris, — tada wituris
wituris, — tada wituris wituris,

Wituris wituris, — tada wituris
wituris, — tada wituris wituris,

Wituris wituris, — tada wituris
wituris, — tada wituris wituris,

Wituris wituris, — tada wituris
wituris, — tada wituris wituris,

Wituris wituris, — tada wituris
wituris, — tada wituris wituris,

Wituris wituris, — tada wituris
wituris, — tada wituris wituris,

Wituris wituris, — tada wituris
wituris, — tada wituris wituris,

Wituris wituris, — tada wituris
wituris, — tada wituris wituris,

Wituris wituris, — tada wituris
wituris, — tada wituris wituris,

Wituris wituris, — tada wituris
wituris, — tada wituris wituris,

Wituris wituris, — tada wituris
wituris, — tada wituris wituris,

Wituris wituris, — tada wituris
wituris, — tada wituris wituris,

Wituris wituris, — tada wituris
wituris, — tada wituris wituris,

Wituris wituris, — tada wituris
wituris, — tada wituris wituris,

Wituris wituris, — tada wituris
wituris, — tada wituris wituris,

Wituris wituris, — tada wituris
wituris, — tada wituris wituris,

Wituris wituris, — tada wituris
wituris, — tada wituris wituris,

Wituris wituris, — tada wituris
wituris, — tada wituris wituris,

Wituris wituris, — tada wituris
wituris, — tada wituris wituris,

Wituris wituris, — tada wituris
wituris, — tada wituris wituris,

Wituris wituris, — tada wituris
wituris, — tada wituris wituris,

